

GO SI MYSLIŤ

LENKA, 4.A

Na strednú zdravotnícku školu ma priviedla túžba mojich rodičov, hoci štúdium v odbore zdravotnícky asistent ma nikdy nelákalo. Vždy som si hovorila, že na zdravotku by som nikdy nešla, lenže potom prišiel zvrät v mojom názore. V televízii dávali reláciu Plastický chirurg z Beverly Hill, začala som ju pozerat a musím priznať, že ma fascinovala. Zatúžila som byť plastickou chirurgičkou, a preto som sa rozhodla začat študovať na Strednej zdravotníckej škole v Poprade, na ktorej som si postupne osvojovala teoretické vedomosti i praktické zručnosti. Moja ilúzia o práci plastickej chirurgičky sa vytratila až vo štvrtom ročníku a postupne som sa začala orientovať na pôrodnú asistenciu či gynekologičku. Uvidí sa časom. Uvedomila som si, že nechcem dlhé roky študovať plastickú chirurgiu, síce možno by to stálo za to a mala by som sa dobre, ale ja som si povedala nie. Nechcem študovať do tridsiatky a rodina a všetko ostatné by išlo bokom. Preto som si podala prihlášku na pôrodnú asistenciu na moju vysnívanú školu, Masarykovu univerzitu v Brne.

Urobím všetko pre to, aby som sa tam dostala. Prečo práve Masarykova univerzita? Túto školu by som prirovnala jej modernou architektúrou, zariadením a vybavením k prestížnym zahraničným univerzitám. Momentálne sa pripravujem na maturitné skúšky a súčasne aj na prijímačky, ktoré mám 21. júna z biológie a chémie. Bohužiaľ, tieto predmety sa v škole neučíme, tak som si zakúpila knihy a učím sa sama. Snáď mi to vyjde a ja si začnem plniť svoj sen. Zatiaľ je však mojou prioritou zmaturovať a potom by som si chcela ísť na štúdium zarobiť do Čiech spolu so spolužiakmi, ktorí sú mi veľmi blízki. Teším sa na naše ďalšie dobrodružstvá po škole, naše školské prostredie sa zmení na pracovné. Teraz si už hovorím: „Ako dobre, že som išla na zdravotku. Boli to naozaj krásne strávené štyri roky.“ Našla som si tu veľmi dobré kamarátky a spriaznenú dušu, s ktorou to vidím na dlhú spoločnú budúcnosť. Myslím si, že niekedy treba úplne otvoriť oči a rozhliadnuť sa, aby sme si všimli, že cieľ máme na dosah ruky, niekedy si neuvedomujeme, že to, čo hľadáme, máme rovno pred nosom. Hoci nikdy nevieme, čo nás čaká a ako nám náš osud rozháďže karty v budúcnosti.

MATÚŠ, 4.A

Keď som nastupoval na strednú zdravotnícku školu, v skutočnosti som ešte nevedel, čo presne chcem. Vyhliadka zdravotníckych vedomostí a priamy náhľad do lekárskeho prostredia však upútali moju pozornosť. Bol som zvedavý, čo všetko mi zdravotnícka škola môže ponúknuť a dúfal som, že sa naučím všetko to, čo som ako laik nevedel – napríklad aj určiť dobre diagnózu a stanoviť liečbu aj bez návštevy doktora. Keď teraz môžem zhodnotiť štyri roky strávené na zdravotke, svoje rozhodnutie neľutujem, lebo mi pomohlo najst' samého seba. Pravdou je, že som skutočne nazbieral pozoruhodné množstvo vedomostí o zdravotníctve a na vlastné oči som videl aj „pozadie“ nemocničného prostredia a čo všetko povolanie zdravotníka obnáša. S

týmto poznaním však prišlo sklamanie a zdesenie, keď som spoznal pravú tvár tohto povolania. Všetko to utrpenie pacientov a náročnosť tohto poslania je pre mnohých až príliš veľké bremeno a len niektorí ho dokážu niesť. Samotný systém v zdravotníctve často nezvláda pokryť všetky potreby bežných ľudí, ktorí sú závislí od jeho starostlivosti. Tiež zdravotnícky personál nie vždy môže poskytnúť plnú starostlivosť, raz pre nedostatok prostriedkov a priznajme si, inokedy pre nedostatok ochoty. Preto neviem, či svoje zdravotnícke vedomosti niekedy využijem v praxi, lebo toto povolanie i poslanie zároveň nie je tak celkom pre mňa. Preto som sa rozhodol, že po maturite pôjdem študovať na vysokú školu, ale určite nie zdravotnícky smer, to ma akosi neláka. Napriek tomu však, nech už budem kdekoľvek, rád si na SZŠ v Poprade zaspomínam.